

Előfizetési díj.

Helyben:

Egy évre . . .	3 ft. — kr.
Fél évre . . .	1 „ 50 —
Negyedévre . . .	80 —
Egyes száma ára . . .	10 —

Előfizetési díj.

Videken:

Egy évre . . .	3 ft 60 kr.
Fél évre . . .	1 „ 80 —
Negyedévre . . .	1 — —
Egyes száma . . .	10 —

VÁCZ.

HELYI ÉS VIDÉKI ERDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

Hirdetmények díj 3 hasálos petit sorért 5 kr. töltészi vagy terje- || Nyitl térben való közlemények után három hasálos sorért 15 krajczár
d-hasas hirdetésnél árlengedés adatik. számlatitk.

Az előfizetési pénzek és a lap szellemi részét illető közlemények „Vác” szerkesztőségéhez fő ut. 81. száma alá Vácra küldendők.

Kéziratok vissza nem adának.

Világosságot, minden áron világosságot!

„Tömörüljünk, haladjunk, küzdjünk le az előítéletek mohos bástyáit, gyűjtsük meg a felvilágosodás fáklyáját, ilyen s ehhez hasonló, szebbnél szebb, hangzatosbbról hangzatosabb ömlengések hallani, már nagyon is mindennapi dolognak tünnek fel: szépen pengenek mint a vert ezüst, s ami lengvönzőbb, a fillér kellemes látása.

Az önzetlen, a faiban a hazát boldogító lelkesítésnek feltételése a célt már, s annak sikerét félig biztosítja: — de e szent tüzet éleszteti, ápolni s szükség anyagokat fellahozni, s azt a kialvástól megóvni oly feladat, mely míg egyfelől minden honpolgárunk kötelessége, más felől ezen kötelesség teljesítése egyike azon elévülhetlen érdemnek, melyre magát egy honpolgár képesítheti. — De ezen tűznek a hazafiság tiszta lángjával kell égnie, mert különben hasonló lesz a szalmatűzhez, mely rövid ideig tartó fényével vakítólag világít ugyan, de az ott maradt hamu és korom vastag réteggel vonja be az eddig tisztán észlelt tárgyakat is.

Felvilágosodás! jöjjen el a te országod! hány ajkáról hangzik e bíbajós szó! de hogy tulajdonképen mily értelmi ez, arról a hány az ember, annyit a fogalom is.

De a legtöbben, bár tiszta fogalommal is bírnak róla, a módok s eszközökkel illetőleg, melyekkel az elérhető, ninesenek egészen tisztában. — S valóban, ezek pillanatira kissé nehézknek is tünnek az fel, de gondolkodjunk egy kissé s azonnal kezdeleiben fogjuk a szálakat, melyek az utat mutatják, merre kell haladnunk, hogy a felvilágosodás esernyőnkbe lőphessünk. — Ezen szálak pedig azon gondolatokat alkotják, melynek neve: tudományos képzettség. — Ezen tudományos képzettség alatt pedig nem azt értjük mi, hogy minden ember bölcsész, mennyiségtudós, ügyvéd, orvos sat. legyen;

van az életnek sok terve, hol minden honpolgár kifejtethi tevékenységét andkl, hogy a magasabb műveltségnek ismeretével bírja is.

Számos iparág van, mely az emberi szükségletek kielégítésén munkálkodik; legyen minden iparos azon szakban, melyet tanult, tökéletes; ismerje azon iparágának, melyet magáéva tett, minden esinját-binját, s akkor azon térben, mel e elfoglalt, foglalkozását illetőleg tudományosan képzett egyén leend.

Ugy hiszem, hogy sokan lesznek, kik a czikkirő véleményét-sajátjukká teendik, s azon kedves olajunk hogy a felvilágosodás szövetségét meggyújtás, szíves készséggel felelnek meg. De olyanok is leendnek, s ez különös horderejű, kik nem fognak az eszme egyszerű megpendítésével megelégedni, hanem ténykedésük őszinteségével adhatni, hogy azon túrlemez papíra irt boldogító törekvések megtestesítve vérré váljanak, az ily férfiakat jobbot szorítani, erőtt nyujt bármily akadály lelkeltözésére is.

Hogy gyíllott ellentünket, a sötét tudatlanságot legyőzhessük, hogy a számadok homályába burkolt rossz szokásokat megsemmisíthessük, hogy az embernek mintegy vértében uszkáló halálteletet kiüríthassuk; szükség, a modern clevelandek megbarátkoznunk.

Ezt pedig csak úgy érthetjük el, hogyha mindazt, mi a kor, állami lét követelményeinek meg nem felel elvetjük s helyette a helyesebb s észszerűbb modern viszonyokat fogadjuk el. Vajjon mit mondának arra, ha valaki, mert azt öregatya is úgy szokta, még most is a kovaspáncél és kulcs-pisztolyt használná? Nemde, egymást ér né a csipős, gúnyoros megjegyzés: nem csak ezzel, de ha összehasonlítást tesszünk, nagyon sok dologgal vagyunk ám így. — Már pedig míg a hagyományos mult ferde nézeteivel nem szakítunk, a várva várt Eldorádóba sohasem jutunk.

Korunknak jutott a feladat, a fejlődés, a tökéletesítés eszméjét előre, vinni, az ész hatalmát balmúltá tenni. — Legyen az földművelő, kereskedő vagy iparos, nem elég, hogy szántani, hogy staniculiját behajtani, hogy a cipőre a luhot varrt tudja, kell az órában a kakukot kiabáltassa; mert ezt a kevésbé jártasok is meg tudják tenni, hanem, hogy mind annak, mit a természetől vagy mestertől ellesett, eltanult, egyszersmind okát is tudja adni, megmondani, hogy miért kell ezt vagy azt így s nem másként? miké lehetne munkát előnyösebbé s így fáradságát gyümölcsözőbbé tenni? — Nagyon világos, hogy a munkaasztal mellett ezt nem lehet oly könnyen s különösen, kik még a gyakorlati iparágban teljesen ninesenek bevezetve, elérni.

De a kor gondoskodott ám arról, (hogy mit talán egyszerűen hallottak) hogy azok, kik a szülmarkú sors által nem részesítettek azon előnyben, hogy magasabb szellemi kiképzést nyerhettek volna, a hiányokat sok tekintetben kipótolhatják. Gondoskodva lett, hogy azon felbőlt fiatal-gyéknek, kik belátva azon hasznót, mit a tanulási eredményezhet, szellemi tápanyagban részesüljenek, mely nézve az itihelyi, valamint minden tanítványban tanfolyam nyitattat, azon reményben, hogy ez idővel intézkedés nem leend eredménytelen.

És mi történt? az első előadásán senki sem volt. Horrendum dictu!

Nem gondolják, kérem, hogy ez gyakorlatias játék, nagyon szomorú dolog ez, vagy talán Váczon mindenki tudós, minden ember saját lábán jár?

Mást mutatnak azon számos események, a melyek közül, hogy többet ne emlitsék, a váltóüzlet, nyugta vagy kötelezvény nem ismeretéből származnak, vagy azon zsarolásból, mely szerint egy nyomorult folyomó-dásért, mely tele van baklovesekkel, formai hiányossággal, 5, sőt több frtot is elkernek.

E tanfolyam kiterjeszkedik mind-

azok ismeretására, melyek a közlet terén leginkább előjárnak.

Igy az ügyiratokra, azoknak külbömböz ágaira, honok pl. egy folyamodványt kiállítani, mik annak követelményei.

A haza természeti ismertése, melynek minden pora szent ereklye, mindenki előtt érdekeltséget kelt, azért azt ismerni nemcsak szükséges, de hazafői kötelesség is, vajjon lesz-e olyan, kinek még eddig alkalma nem volt, a ki azt ismerni ne akarná?

A természetudomány, melynek ismerete haszna nemcsak egyeseknek boldogságát állapítja meg, de az állam jóléte is töle függ, s miután már magában véve is oly vonzó s érdekes, úgy hisszük, hogy senki sem fogja elveszteni tekinteni azon pár perczet, melyet annak hallgatására szentelt.

Hát a számtanról mi mondjunk? csak annyit, hogy ez oly szükséges, mint a mindennapi kenyér.

Azért tisztellettől szönlöttek fel mindenkit, különösen pedig az illetéltől ből polgártársainkat, hogy tanonczaikat az előadások hallgatására sarkalnia hazafői kötelességöknek tekinték?

Motry Györgyis.

Levelezés.

Pesti nőegylet működése.*

Pest, január 1.

Azon nemes érzettől, — hogy a cseléd osztályunk a társadalomban helytzerendő, becsületérteket megzeresítendő, kötelességük teljesítését kellemessé tenni, jövőjük és jólétük biztosítása által kitartásra és sanjarr helyzetük megbarátkozására birni kell — voltak áthata a pesti nőegylet azon tagjai, kik egy cseléd-egylet létesítésén fáradoznak.

* Köszlök, bár helytzerendőkönkben nem igen alkalmazható; minak elég lenne a Haskolaj-féle rendszer egyelőre. — Szerk.

Az alapmondolat: felebaráti szeretet által a cselédséget kötelességnek teljesítésére birni.

Ezen alakulandó egylet alap-sabályai értelmében minden tag köteles, belépő alkalmával 5 frtot beiratási díj fejében fizetni, azokivál 50 krajczért, azon könyveskeért, melyet azon cselédtől kap, hogy ebbe minden évnegyedben cselédjének magaviseletéről lü bizonyítványt állítsion ki. Minden jó bizonyítvány mellé 1 frt. esotlatik.

Minden jó cseléd, ki négy (évnegyedi) bizonyítvány birtokában van, néptámep alkalmával 25 frtot és fehér-színű érmét kap. Ha pedig a cseléd két évig ugyanazon a helyen tartózkodik, 50 frt. díjjal és vöröszínű éremmel kitüntetik. Ha három évet át egy helyen marad és jó, erkölcsi magaviseletű, az 50 frton kivül az egylet pártfogásába fogadja, kiházasítja, ha betegség éri, az egylet költségén gyógyítja, halálozás esetében a temetési költségeket viseli. Minden kitüntetés az illető cseléd községgel tudatik, kihirletés végett.

Minden cselédnek, az egyletbe, való belépő alkalmával, a „kis tükör” módjára szerkesztett könyv 1 frt. díj mellett kézbesítetik; azon kívül a kitüntetés díjából 5% levonatik, mely a „nyugalmaszítási alapot” képezi, és az öreges, beteges, munkaképtelen cselédek segélyezésére szolgál.

Igy a cselédsztrály állapotának javítása lehetséges. Ezen reformi eszmék életbehozatala által egy generatio nemesítették és a társadalomnak viszszaadtak.

A gyakori helyváltozásnak elejét lehetne venni, a számos törvénnyel köldgysermek száma csökkenne, a rablás, tolvajlás, jó gyógyszertül szolgálna.

Bársonk létesülne minél előbb e pártolásra méltó egylet, és óhajandó

volna, hogy a nemes vázei nőegylet, mely a haladás és könyörületesség zászlaját mindenkor kitézte, most sem maradhá hátra.

Csak előre, és pedig egyessül erővel, előre a haladás ösvényén.

R. B.

Don Spavento indiszkretioi.
(Djor.)

I.

Egy czifra factum.

Pest, 1871. január 10.

Van itt Pesten egy magyar királyi udvari szállító: — nem mintha ő volna egyedül az, ki czifra aranyozásn, griffmardarak által tartott magyar ezimér által akarja magát feltüntetve és áruit kelendőbbé tenni, — hanem azon útletembernek közal, kik e ezimét azért nyerték meg, hogy a közönséggel, mely együgyű, s mint az gji lepke a fényes körül repdes, mindaddig míg érszénye szárnyait a fény leperzeli, — jelen indiszkretion csak egyről szól.

Es azt is elmondhatjuk, hogy az illető neve sokat-olvasott, minden hangverseny hirdetésén ökolnyj betűkkel olvasható neve, mint — zongora kikoleszonzó; elmondhatjuk, hogy a k — — utczában egy szép két-emletes házat zongorázott össze; elmondhatjuk, miszerint egy gyönyörű szép leányul bír, s azt annál jogszerűben teleténn, mivel mai világ a szép nőt, vagy leányt az apa vagy férj fényoldalul tekinti, elmondhatunk végl, hogy e szégyen leányt erőnek erejével művészenő akarájt tenni, anélkül, hogy legalább öt előbb személyesen megkérdezték volna, minék folytán azon eszudlatraméltó tüneményt eredt, hogy a papa és mama a boldogság özőnében úsznak afloató örömtükiben, hogy leányuk oly jeles cnek- és zongoraművésznő, míg a szégyen, — különben igen tisztelt — kis-

TÁRCSA.

Szerettek...

Szerettek leány, magasztosul!
Szeretnem iszót volt, s határtalan!
Szerettek! — áldozni késsz mindent!
Becsületen kivül! mindent! — mindent!!!
Nem tudtal szeretni, nem úgy mint én!
Borak okoztal szellemem egész;
Esdve kértelek, — adj nekem hitet?
E nélkül kin, s nem idv a szeretet.

Tetél bámit is?! mivel meggyőzőzél?
Hogy mondott szerelmed valóban élt!
Semmit!!! volkig ható szó!!! — fukar Valál!!! — míg részvételemségben pazár!

Adott virágaid, — s pár zöld levél
A busvétim enlék, — parasztojs
Nem veszett el — nálam előve é!
Égy pár drága kavics! — s eszeky más!

Párnádról orozott parányi pehely
Nem dobtam el! — nem látta senkítöl.
Emléim közt keszszéggel adtam helyt, —
Éleg hallatlan! s szégyen férfítöl!!!

Ha férfihelytem nem gátolna,
A port, mit lábaidal érintöl,
Szeretettel feleskoltam volna;
S e port, és mindent nálam fellehél!

Miattad megvetem egy kedvesem,
Ki előtt volt lü szerelmemes;
Mennyi gond malt általa! — mennyi kín!
Szégyen árva, ellahgyott Viólin!

De mit regélem én neked, leány,
Szerelmem? — lásd ez emléközrészből,
Miként imád e férfiszit! — s talán
Élhet egy ily sziv részvételemségből?

csellen

Szer

Kedves szerkesztő ur!

Van-e már önnek feleség? mert ha nincs, úgy az sissenn velle, ha pedig van,?) úgy tanuljon, okuljon példánom.

Rajtam történt, bár ezt már Kákos Márton tíz év előtt leirta, de nem tesz semmit, jó cselédtől ismételve kinyomatlatjuk.

Láss szerkesztő ur, az ember nem hisz az asszonyféleknek, tetszik tudni: a)

) Lelel' van!

Szerk.

ember anyai mindentlőle tapasztalást tesz nőtül legény korában, hogy aztán, mikor megházasodik, a háta borszókát bele, ha arra talál gondolni, hogy hátha most azt mind nekem fizetik vissza, a mit én adtam kölcsön másnak!

Ere pedig miníg és mindenütt gonpol az ember.

Két ki nem tudja venni a jöböl:
Vajjon a míg én a törvényeseknek a felpresmetet védelemem, azalatt odahaza az alpresmetet nem covincialja-e valami átkozott zigányvéd?

Ha ellátlok maradni hazánról, nem marasztalnak-e el in contumacia?

Oh! csak azt lehetne még elérni valamilyen áldott paragraffussal, hogy senki se utbarholatlan a férj nevében ágyvédét meghatalmazás nélkül, — a hogy nem lehet e nélkül senkit képviselni a törvényesé előtt.

Egy rongyos, hitvány kik hángori, vagy kutyahézi szűföt sena lehet áttartani nincs nevére, felhatalmazó-levél nélkül; hanem az emberek legfeltehetőleg jó birtokát nem védelemre a törvényhozás.

Egyeszer el kellett utaznom hazáról, valamely távol megyében teljstendő vigre-hajlás miatt.

Ola kellett maradnom vagy hat napig.

asszony a művészetek legfőbbikeként tiszteli a cukrászatot.

En mindezt igen jól elmondhatatlan volna, — de nem tesszem; először, mert bármí rosszat fogjón rám a világ, én igen diszkret ember vagyok, s még akárom bizonyítani, hogy azok, kik amnyi másodszorra nélt fognak, rágalmazók; másodszor, mert ellhallgatom azért, mert nem a „k. k. Hofflerinát," sem leányát, hanem jelen soraim hőse, „tekintetes asszonyt.”

A tésszonyt jó asszony, derék asszony, praktikus asszony; jobban szereti a má tizúkot, mint a holnapit verebet, jobban a sárga csókokat a zsebben, mint a barna csókót a kocszi előtt, szívesebben eszik pulykát mint krumpliszűcsit, és egyetlen törökése: hogy leányát boldoggá tegye.

Azaz értsük meg egymást.

Én mint a féle nempraktikus, ember, ki amellett abból él, hogy a hátlátlan maguk embernek szép meséket mond, s kit szép meséért rosszabb fizetnek mint a cigányt szép nőiért, azaz egy szép, éhenkórász újságíró lévén, azt hiszem, a boldogsághoz nem kell egyéb, két szerető kebel, egy kis szoba, egy kis kenyér, egy kis becsület, meg végül egy kis munkakedv; nézetem szerint ebből elkészülhet a paradicsom, mely örökéletű, s melyből semminemí tiszepalossz arkanyalg ki nem úzi az új, és többé a többé már nem új párt.

De az asszonyág ép azért praktikus, hogy az ilyen rajongó, holdvilágon érétt, könyvből merített eszűnek jót nevéssen.

Ó fillért fillér mellé rak, s hiszi, hogy leányának szép hozományt biztosít.

Előkeres majd egy himnuszt pénzacsokt, osszemé, ha vajjon nyomon-anuyit mint a leányac, s ha súlyuk megegyez, vagy az első még többet

nyom, a két pénzacsokt összejárák, s a két fél magán igazodják el, hogy találja fel aztán az örísi boldogságnan.

Elmondom tehát, hogyan akart a művésznő leány praktikus mamája a sok pénzhez még többet szerezeni.

(Folytatás kövél.)

Helyi hírek.

Biztos értesítés szerínt **Drágy Sándor** köztársasletében állott Vác kerületi képviselőnek sírját emlékoszloppal akarják megörökíteni, mindenesetre szép, kegyetes megemlékezés, mi is megteszünk mit csak lehet, ez ügyet mindenesetre felkaroljuk addig is, míg e tárgyat visszatérletünk, kérjük a bizottság névsora közöly ülése megalkotni tisztviselő karát. Előkelő **Degré Alajos ur** szeretett képviselőnk öngyulaglat. Igazgatóvá Nikitits István ur választatott meg, — alakított ezenkívül 12 választmányi és 6 pótválasztmányi tagból álló igazgató-választmány.

Itt helyen lesz megemlékezni a volt tisztviselőgről, különösen Tettes Muzalay Bertalan ur volt elnökünkről, — vezetés és az ő tapintatos eljárása teremté meg a könyvtárt, — hozta létre a Dalkörrel való szövetség egyetértésnek, — tehát ama való szövetség nyilvánítást, mit a közgyűlés jegyzőkönyvével megszavazott, valóban megérdemlé, csak az tudhatja kellőleg megelégelni azon lemdetle, mely a Dalkörrel való szövetség egyetértés eredményezett, — ki köztársaslet ismerte a mulat, és jelent látja, önmagunkra sem ismerünk!

Nögyetünk ismét egy szép tettel mutatta meg, hogy ő valóban egyáltalán tömörült anyagokra — számtalan nemese lért — jázant a térs néri — sikolt fél a feléréselő jeltlen.

Mért jövelék meg, gonoszítóv? hol az asszony? 1-izé! — Orrfogó-menykő, — mindjárt tudtam, hogy izé! Szettekinék — hát az elsőszobában az asztalon egy sapkát pillantok meg, férfisapkát.

Ötárohamom, félragdom — kité ez a sapka? itt férfian kell lenni! Azaz feltaszítok magam előtt minden lelet, berontok az ebédelő, ott nem találok senkit, öman rohamok a hálószobába, annak ajtaját fély eltorlaszolva találtam mindenféle székényűny és pamlagat.

Ah! itt van valaki! De mi egy székény és pamlag, egy dühbehozott férfi romboló haragjának, mihe került az nekem fölfordítani? berohanék; jaj annak, a ki itt van!

meghívattot, valóban tapintatos eljárás, hogy ekként egylet egyleté körítve halad; a polgári-kör a dalkörrel, dalkör a kaszinóval, dalkör a főtisztviselőket és egy lánczemenkénti egyik a másikkal meg fog sok szépet eredményezhetnek.

Nögyetünk jötkönyvételé hátra Febr. 15-én lesz.

Dalkörök ismét kedélyes ételei azon ványere pogostannak, hogy az ideai farsangon vigan lesznek; ha bele nem bezzel valamely esztelenség; ezen esztélyk Janár 25-re, Febr. 15-re és 20-ra lettek határozva.

Krenedics Ferencz tanár ur, a színi bizottság elnöke, az előadandó színművek kiválasztása, és főleg a kényes szerep beosztás körül tapintatos eljárásával kiérdemelte a közönség hódjait; — oly ügyesen osztá be színlátnak néző-hódjait, hogy valóban meglepett benáunk, — így már passió lesz nem csak színműnek, de közönségnek is lenni!

Pótvárosi nagy lapjánk 200 frtos színház czim alatt közölték, a Dalkör által alakított színházat, — ohó, újdonság urak! nem kell vizelni, csak a terem átalakítása került kétszáz forintba, egyébként, — nem tréfiljának ajándézza urak, tessék felváltani Vácra és egyzöjdenek meg, mindent nem lehet kis áldozattal is létesíteni, tudom, levestök kalapjukat!

Honvédeknek, mondok köszönetet Vác város előjáróságának, hogy nem akart benneteket levegni, — mert ha ti is abból a nedves, penészes, rohadó istálló pártjára avancioztok, és még állatnak sem való lyukakban lettek volna bezsállozva, ha a közös hadseregbeli szerencsétlen járójának, egy hadnagyra desztereztetek lettek volna, pedig annak nagy lehet a büntetése! No már uram, ez mégis sok! Legynék legalább emberek és bánjunk ezen kénytelen nem örömet katonaságok felebarátainkkal másáknak, ne egy mást barmokból, — egészségügyi bizottságny ubi es?!

Tapasztalat, hogy akár miként trucezoi, (de ahogy strucczadant értenek, ki, hogy ne lássák, mindig önféjtel dugja a homokot a szemébe) a daczolis is, ki hisz lappal a néma városi hatóság, mégis látunk mi reformokat, például: a hírelteli válnak most már nem dobálhat el csupán adják tudni, hanem szépen nyomatott falragaszokkal; hanem mégis fránya gyerekek vagynak mi, még ezzel sem vagyunk megelégedve, mert az a nyomatott, falra ragasztott hírdetmény sokba kerül, 5-6 forint lehet körülbelül pár száz péld-

— Na, közlelheti szerkesztő ur, kedves barátom! ezt a törtéret! hát napig nem látáthom, hogy ki jár be a házam ajtaján!

Megértetlenem az asszonyval, megesküdtetem réb, hogy senkit sem fogad el azalt, míg én odalesek, — hogy zárva tartja az ajtót, és ha csengetnek, megkérő — ki van ott, — ha férfinagyon hall, azt mondja, hogy jöjlen máskor, mert sok a rablós, gyilkolós maffiafély; — az emberhez, mikor megjutják, hogy nincs a férj otthon, — mindenféle elegansz öltözött rablók bekörednek, az ember azt himé: hogy gavalléros; és mikor egyezel egyedül vannak, kék rántanak, legyilkolják az embert.

Igy mi jól megéjiesztettem az asszonyt.

Fogadta, hogy vigyázní fog magára.

En azonban csak nem nyugtaltam a messzeiségben, levezényben összehökítettem a peres felémét, és a helyett, hogy hatodnapra készültam volna el a kiküldetés, már negyednapra utban voltam lazasfélé.

Meglepem én asszonyt, korábban jövík; de hátha elhatároztok, de hátha nem tántorodtat el, hátha zárva tartók minden ajtót, és először elváltoztatok magamra azt mondják, menjek pokolba, míg aztán

igazi hangomra ismerve, örömsikoltással tártulnak ki az ajtók és karok, hogy engem keblőre öleljenek.

E kéttős gondolat hányt-vett az egész szíven, jobban mint a döcögős székér.

Végre lakásomra érek, három lépésőt tartja rohamok fel, — és a legelső ml látok az, hogy az ajtom nincs bezárva; — bejövök, a szobalány toppan velem szembe, — jázant a térs néri — sikolt fél a feléréselő jeltlen.

Mért jövelék meg, gonoszítóv? hol az asszony?

1-izé! — Orrfogó-menykő, — mindjárt tudtam, hogy izé! Szettekinék — hát az elsőszobában az asztalon egy sapkát pillantok meg, férfisapkát.

Ötárohamom, félragdom — kité ez a sapka? itt férfian kell lenni! Azaz feltaszítok magam előtt minden lelet, berontok az ebédelő, ott nem találok senkit, öman rohamok a hálószobába, annak ajtaját fély eltorlaszolva találtam mindenféle székényűny és pamlagat.

Ah! itt van valaki! De mi egy székény és pamlag, egy dühbehozott férfi romboló haragjának, mihe került az nekem fölfordítani? berohanék; jaj annak, a ki itt van!

És ime, mit látok? egy gyámnikalégy idegen ott regéltök térdén guggolva az ágy függőnyé mögött.

Kicsoda on? mit akar on itt? Oné ez a sapka? Ördög! — hát, hogy erősödés!

Az itköztök gonoszítóv hűdegyérről választok szavaimra:

En vagyok Szigorák asztalos mester; a teusszony parancsából újra polírozotom a butorkat, míg a ténsur odajár.

Ne tessék összegyírni a sapkámat, mert még új.

En aztán nagyon szerettem volna, ha ezt a scenát senki sem látta volna, de olyan nagy kínomat csaptam magam, hogy az egész ház összedőlt, és kiélt legjobban székéytem magam, az a fölényem volt, ki a folyosóról akkor került elő, bekötött fejével és igen porosan; az ártatlan a pamlagványkosokt porozta, — a porolópáca akkor is kézen volt, azt gondoltam, rák akar vele verni, — azt nem tettem, csak annyit mondtok, fejét eszólva, hogy: Othéllé!

Már nem tudom, hogy egy szónak vette-e vagy háromnak? mert én így is érthettem, hogy: „oh te lé!”

Hogy én nem tettem, csak annyit mondtok, fejét eszólva, hogy: Othéllé! Alázatos szolgálja Bogozí Tháméer, advocatus pauperi.

dány, mi egy év alatt száznakra rúg, míg ellenben az általunk tett ajánlat, hogy ingyen közöljük a közügyet érdekeltéket (mert csakis éppen közügyet tartjuk fel a lapjaink oldalán, és csak 30, mond harmincz krajczárba kerül.

E lap több száz példányban a város majdnem minden polgár által olvasott, kiválólag, vendégül stb. helyeken közölve forog, minse- tehát a hirdetések ellenében? mint egy tévív idején kifüggesztett plakáttal? — de persze akkor e laposka talán egy kis morális tápot nyerne, ez pedig nincs, és nem lenne a nemes magisztrus nyere, másékat legalább nem magyaráztuk a város zsebére vitt ilyen gyerekes dacoskodást, azért sem, mert a Város szerkesztője monja! — rajta uraim, daczoljunk hát! — mi meg rákezünk a szerkesztőnő sorszához, azt tudjuk, hogy fehérre nem moshatjuk, de kivánsnak vagyunk, hogy ha feleke arcbőrt valami ütönművel lehajthatunk, nem lesz- poró!

Boka József folyó hó 7-ik és 8-án, a polgárikor helyiségén, kis hangverseny adott, mely alkalommal megajánlotta velenk ügyességét, helytől a nyitástól kezdve, úgy halljuk, hogy a dalnok ifjúság előtt köztünk letelepíteni és a váci előrendő zenetársulat élére általán oajátotta, bár teljesülne!

Uj zenebarabok: Spitzer Miksa könyv-, nit- és hangjegykereskedése, Vácson Kaplatház: Lebold: „Höher Peter”, ára 50 kr. Deutsch: „Frou-Frou” gyorspolka, ára 50 kr. Tiszá: „Kerekes András” csárdás, ára 50 kr. Bayer: „Die Wasch am Rhein”, ára 50 kr. Horváth: „Váci négyteljes csárdás”, ára 60 kr. Horváth: „Csalgódy-polka”, ára 50 kr. Herzeg Bertalan: „Aurelia-Polka”, ára 60 kr. Uj könyvek: Gaborina „Lecou ur” 3 kötet, 3 frt. Szilágyi „Béthes” szobor fejedelmén története”, ára 1 frt 80 kr. Kautz, „Társulati intézmények a nemzetgazdaságon”, ára 1 frt. Erdélyi, „Az ókori irodalom története”, ára 1 frt 30 kr. „Kemény Zs. tanulmányai”, 2 kötet, 4 frt. 60 kr. D’Iszard, „Lothar”, regény, 2 kötet, 3 frt. Toldy, „Magyar költők élete”, 1. i. frt 80 kr. „Lány, országgyűlési beszédei” 3 frt.

A váci síktemén iparintézet összműködő társulatának nyomdai igazgatóságától, megajánlás vevett, egy terjedelmesebb nyilatkozatot vettünk, tekintve azonban lapunk szűk körét, egész tekintelmében ez által nem közölhetjük; azonban azon szempontból fogva fel a nyomtatási költségekre vonatkozó kérdést, melyből

a választmány fogja fel, a díjlemezés ellen semmi elvetésünk sem lehet.

Működésünk legközelebbi előadásra: „Farsangi iskola” című színművet választák ki, — lát az előadás mikor lesz?

Kütyü vagy farkas? Farkas vagy Kütyü? Ezon kérdés majdnem bonuszszárra hozta a multheten lőt kuttyóját azon szegény Pitz-csvé svábunk, míg vegre a farkas vadászok, — tekintve, hogy fényes nappal, eszély hideg mellett, ily város költő közepén, pusztá bosszúléssre, farkast, még pedig kövér farkast, egy embernek nem lehet oly könnyen behajtani, és rácsukni az ajtót, — stb. megadták magukat; mégis csak fene gyerekek az a szerető, ez mindjárt nem látta.

Beküldtetett. — A legnyomdásági törvény mikénti életbeillesztése felett tartott előleges tanácskozányul sajnosan tapasztaltuk, hogy éppen azon egyen, ki hennüket ezen legnyomdásági törvényvel szőszert megajándékozott, meghiva nem lett; — ha már mi a kész munkából tudunk hasznát húzni, illik, hogy annak, ki a munkát összehálta, erkölcsi elismerést nyújtsunk, — és ki tudja, talán az, ki a szabályt elmentetleg összehálta, tudna mikénti életbeillesztéséhez is szólni, és így nekünk ismét jót eredményezni.

Több váci szülőség.

Beküldtetett. — Mérégek és mérétekek ezimentörözése törvényeink szerint mind három évben teljesítendő. — Míntán pedig már majdnem öt éve, hogy ezen rendelet megalkadt, az pedig tudjuk, hogy az ily mérélekek roszadnak és egyéb behatások által elveszté hitosságot, kérjük a rendőrséget, legyen szives olánudni, hogy a ezimentörözésre vonatkozó rendelet haladéktalanul foganatosítsassék.

Több váci polgár.
Külmutatás, a váci m. k. táviradékhivatal deczemberhavi sűrűgyörgalmáról: Feladatot 1869-ik évben, 5 állam-, 4 hivatalos, 265 magán-, összesen 27 sűrűgyörg, Megérkezett: 27 állam-, 25 hivatalos, 283 magán-, összesen 335 sűrűgyörg, főösszeg 612 darab.

Feladatot 1870-ik évben — állam-, 5 hivatalos, 432 magán-, összesen 467 sűrűgyörg, Megérkezett: 2 állam-, 50 hivatalos, 443 magán-, összesen 493 sűrűgyörg, főösszeg 962 darab; tehát 350 sűrűgyörgnél több, mint 1869. Deczember havában, 1869. évben az összes sűrűgyörgök száma 3610, és 1870. évben az összes sűrűgyörgök száma 9821 darab, tehát 1171 sűrűgyörgnél több, mint 1869-ben.

A váci takarékpénztár Decemb. havi forgalma.

	Osztr. ért.	
	frt.	kr.
Bevétel:		
1. Novemberrhavi kiegészíté maradvány	15771	72
2. Pénz bevételei és töltéselt kamat	33316	61
3. Jelezőlt kövek, váltók és ellégek után bevett kamat	3686	21
4. Tartalékotok után bevett kamat	129	89
5. Kölönféle díj (melt 30.70)		14
6. Kölönféle díj (melt 2.50)		20
7. Visszatett váltóktól	10724	-
8. Visszatett kölcsönök	11026	-
9. Jelezőlt (tők) és tartalékotok utó-tett	2800	-
10. Visszatett a tartalékotok	169	-
11. Forgóvesztőktől	5	58
12. Készeletk Kamat (melt 125.92)	136	25
13. Forgóvesztőktől (melt 33)	129	51
14. Zalogadással felvett bevétel	129	51
	183890	91
Kiadás:		
1. Kölcsön váltóktól	11021	21
2. — ellégekére	8359	-
3. — tartalékotok	500	-
4. Jelezőlt (tők) a tartalékotok átértéket	2800	-
5. Kölcsön tartalékotokra	50	-
6. Visszatett bevételek	2162	42
7. Töltéselt kamatra	8638	61
8. Kifizetett kamat	398	29
9. Utáni fizetésekre	311	79
10. Kölönfélekre	65	62
11. Kiegészíté maradvány	13124	71
	183890	91

A bécsi börze átvirtára jan. 15-én.

Arany	—	5.86
Értel	—	121.85
Nemzeti kölcsön	—	67.-
1860-ik államkölcsön	—	95.-
3% metallikus	—	595.-
Bankrészevények	—	741.-
London	—	124.10
Hiretelés. részv.	—	260.-

Lapunk 2-ik számban közölt számjegyvény Schneider Fáni.

Békekezési sorozat szerént helyesen fejtették meg helyben: Schröder Izabella k. a. Goldberger Berta k. a. Nell Emma k. a. Raff Erzsébet k. a. Fortner Floria, Szalkai Etelka k. a. Szalkai József, Iga Pentz Ferenec, Ellássy Imre, Illés László, Reichenthaler Ilona k. a. Reichenthaler Jenő, Smolka Ignácz és Bely Mihály postán.

Felölteszkészlet: ELLÁSSY GYULA.

H I R D E T É S E K.

Arverési hirdmény.

A váci lögyélt bizottság részéről ezennel közhírre tétetik, miszerint f. évi január hó 16-án delután 2 órakor az egyelt helyiségében nagybörménységű tüzre használatú kivágott fák a tőbötletigézőknek nyilvános árverés útján elfognak adni.
Kelt Vácson, 1871. Január 11-én.

A Váci lögyélt bizottságnak.

Arverési hirdmény.

A váci m. kir. fogynitézeti igazgatóság részére Graszt Péter alperesőt lefoglat 20 db. asztalos gyalu pad, és alhoz tartozó mindennem eszközök nyilvános árverés útján a m. kir. váci fogynitézeti f. 1871. évi január 26-ik nap d. e. 10. órájban azonnali késpénzért firtés mellett a tőbötletigézőknek eladtnak.
Vácson 1871. Január 2-án.

Kindóttulajdonos: Ellássy Gyula.

Hirdetés.

Az uradalmi börménység joglátohon f. 1870-dik évi aprilisi 1-sejtelőt számítottán hátról t. évi január hó 30-án delután 10. órakor árverés útján bérbé adatik, bántat pénz 50 f. o. e.

Uradalmi igazgatóság.

Arverési hirdmény.

Göd uradalmi tisztség részéről közhírre adatik, hogy folyó hó 16-án reggeli 9 órakor a göd tiszti irodában ugyanezen uradalmhoz tartozó dunakesszi vendégfogadó — továbbá mérásros lakás és szék — 1871. april 24-től kezdve — nyilvános árverés útján, három órára bérbé jog adatik. Bérceli szándékotok, a jelenlegi bércel-néki (1010 f.) 1/2 részével, mint bántatpénzzel ellátva — futtebb kitétt napon és helyen megajánlás sűrűköfennek.
Kelt Gödön, Január 2-án, 1871.

Schvov Miklós,
uradalmi intéző.

Vác, 1871. Nyomatott a síktem. iparint. gyorsajtatóin.